

DNES Vedoucí redakce: Tomáš Železník
Regionální obchodní manažer:
Miloš Řípa
Inzerce: 576 202 311

Šternberská 300, Zlín-Louky
Tel.: 516 202 110, redzl@mfDNES.cz
Předplatné a distribuce: 225 555 522
predplatne@mafra.cz

Zlínský kraj

„Je to úleva. Dobře, že je konec“

Gól Lukáše Železníka znamenal pro fotbalisty Zlína záchranu. Ze sezony ale nemá dobrý pocit. Po návratu od sebe čekal více.

Petr Fojtík
sportovní
redaktor MF DNES

ZLÍN Je bohatší o jednu zkušenost. A klidně by si ji odpustil. „Nikomu bych nepřál hrát o záchranu,“ říká Lukáš Železník, jehož gól zajistil fotbalistům Zlína nejen remízu v derby se Slováckem, ale především definitivní záchranu v nejvyšší soutěži.

Oddech jste si hodně?

Byla to obrovská úleva. Hrozil nám sestup. Jsme rádi, že je to za námi. Můžeme se soustředit na další sezonu a tuhle hodit za hlavu.

Duel skončil očekávanou remízou. Jaký jste z něho měl pocit? Spekulace můžou být, sázkové kanceláře vypsaly nějaké kurzy. Ale kdokoli se podívá na zápas, tak uvidí, že Slovácko bylo hlavně v první půlce lepší. My jsme byli zakřiknutí. Když hraješ o záchranu, jsi pod tlakem. Klidně mohli zvýšit na 2:0 a mohlo být po zápase.

Máloco vás rozhodí. Před penaltou, z níž jste vyrovnal, jste nebyl ani trochu nervózní?

V zápase se mi stala taková zvláštní situace. V poločase hrají prckové na hřišti fotbal na malé branky a asi v 60. minutě jsem tam po nich našel malý náramek s nápisem Slovácko. Co s ním? Dal jsem si ho do pravé stulpy a řekl si, že dám gól. Po utkání jsem ho zahodil, ale předtím mu poděkoval.

Po derby jste šli za fanoušky na tradiční děkovačku, z které ale nic nebylo. Jak jste to vnímal? Potřebovali jsme neprohrát, což se podařilo. Šli jsme jim poděkovat, čekali jsme to stejně. Na jednu stranu je chápu, chtěli vítězství. Ale pořád jsme vládci kraje, na podzim jsme doma derby vyhráli. Pár jedinců nám nadávalo, ostatní zatleskali. Pak jsme se setkali ještě večer ve Zlíně. Něco jsme si vyříkávali. My

Bude líp? Lukáš Železník se po návratu do Zlína pral se starým zraněním i nedůvěrou trenérů. V posledních dvou kolech však dal dva góly. Foto: L. Ovesný

jsme pochopili je, oni nás. Ale mrzí nás to hodně.

Zástupci kotle přišli i na předzápasový trénink, kde k vám měli proslov. Je pravda, že apelovali především na zahraniční hráče? Chodí takhle vždycky před derby. Leccos jsme si vyslechli. Brali jsme to tak, že jsou fanoušci zlínského klubu a chtějí pro něho to nejlepší. Nechci mluvit za ně, ale pro kluky z ciziny je derby zápas jako každý druhý. Pro nás Zlíňáky je ze všech nejvíce. Ale že by něco vypouštěli, to si nemyslím.

Občas to tak ale v sezoně nevypádo.

Od většiny z nás nebyly výkony dobré. Když vezmu zahraniční hráče, tak Ekpai dal góly, díky nimž jsme získali body. To stejné Mehanovič, Džafič. Jsou pro a proti. Všichni víme, že tady máme hodně cizinců. Ale všude ve světě jsou také a dá se tak hrát. Na druhou stranu chápu, že jsme regionální klub a mělo by tady hrát co nejvíce odchovanců. Do ligy jsme postoupi-

li s odchovanci a pak jsme s nimi první půlku sezony hráli dobrý fotbal. Bohužel teď se to sešlo takhle, že výsledky nejsou. I když jsem odehrál jen pár zápasů, moc gólů jsem nedal, takže ani já jsem nenaplnil očekávání.

Pro vás byla sezona rozporuplná, že? Neměl jste důvěru trenérů, pral jste se se starým zraněním...

Nemám z toho dobrý pocit, ale když to shrnu, tak jsem dal tři góly. A když nepočítám Olomouc (1:4), tak ty dva zbývající byly jedny z nejdůležitějších v sezoně. Díky prvnímu jsme porazili Jihlavu v 90. minutě z penalty a na Slovácko vyrovnali. Tyhle body nás třeba zachránily. Čekal jsem, že budu hrát více. Na jaře jsem odehrál jen první dvě kola, ve kterých jsme rupli všichni. Když naskakuješ na pět minut, tak nic nedokážeš. Pak čteš reakce lidí, že nastoupíš a běháš tam od ničeho k něčemu. Byl jsem z toho špatný. Pak jsem dostal šanci s Olomoucí, a i když to nedopadlo, tak jsem gól dal. A pak i na Slovácko.

Těšíte se už na konec sezony?

Je to pravda. O záchranu jsem nikdy nehrál, když nepočítám Hlučín, kde jsem hostoval ve druhé lize. Tam bylo jisté, že spadneme, a nastupovali jsme mladí kluci. Ni-

komu bych to nepřál. Je to hodně nepřijemné. Všichni na nás tlačí - fanoušci, vedení klubu, média. Teď to z nás spadlo, můžeme v klidu potrénovat, užít si závěrečný zápas a konečně na jaře doma vyhrát.

Jak moc vás limituje operovaný kotník?

Byl to velký zásah. Nikdy už ho nebudu mít jako dříve. Hraji takovým stylem, že do všeho vletím. A když do něho dostanu ránu, tak přes noc nateče a jeden dva dny potřebuju, aby se dal dohromady. Někdy není příjemné trénovat a hrát.

Nelutujete, že jste se vrátil?

Vůbec ne. Vždycky jsem se chtěl vrátit do Zlína. A když se podíváme zpětně, tak to byla možná nejúspěšnější sezona klubu. Zahráli jsme si skupinu Evropské ligy, postoupili do semifinále poháru, nakonec se zachránili. Fanoušci i my chceme, abychom hráli co nejvýše. Ale jak to vyústilo, tak můžeme být rádi, jak to dopadlo. Přišlo strašně nových hráčů, jde to strašně poznat, než se sehraje. A když přijde nový trenér a má všechno změnit, není to lehké. Musíme si to po sezóně vyhodnotit. Jak my hráči, tak hlavně vedení.

Aspoň vám zůstanou vzpomínky na Evropskou ligu, ne?

Jsou nádherné. Kvůli evropským pohárům hraješ fotbal. Když neberu reprezentaci, tak Liga mistrů a Evropská liga je nejvíce, co si může fotbalista zahrát. Kdyby mi to někdo řekl, když jsem začínal ve Zlíně, tak bych mu tůkal na čelo. Beru to jako největší úspěch kariéry. Zahráli jsme si proti fantastickým fotbalistům.

INZERCE

DEN DAŇOVÉ SVOBODY

SVOBODNÍ

Zdanění práce ve výši 43 procent. Služby a zboží zatížené daní z přidané hodnoty, u některých dokonce ještě spotřební daní. K tomu nejrůznější ekologické a správní poplatky, nemluvě o povinných platbách veřejnoprávní televizi a rozhlasu. Stát si tak z výdělku každého z nás bere zhruba polovinu.

Pro ilustraci „nákladnosti státu“ je tak každý rok vyhlášen Den daňové svobody – datum, od kterého už nepracujeme pro erár, ale sami na sebe. Podle jedné metodiky připadá na dnešek, jiná ho posouvá až na 23. červen. „V každém případě nás ani jedno datum neřadí k vyspělým zemím s efektivním státem a ekonomickou svobodou, což jsou nezbytné podmínky pro zdravý ekonomický rozvoj. Například v době první republiky byl Den daňové svobody v únoru,“ říká v rozhovoru krajský předseda Strany svobodných občanů **Ing. Jiří Procházka, MBA.**

O čem termín Dne daňové svobody vypovídá?
Že je náš stát tlustý a neefektivní. Bere polovinu výdělků, ale nabízený servis a služby tomu neodpovídají – prostě velkou část státní aparát spotřebuje na vlastní chod. Když se podíváte na první republiku, tak při použití dnešní metodiky připadal Den daňové svobody na 19. únor. To je zjevný nepoměr. I proto jsme tehdy patřili k nejvyspělejšími státům Evropy. A ještě jedno srovnání je zajímavé – zatímco v době před válkou jeden úředník obsloužil 140 lidí, dnes, v době pokročilých informačních technologií, jen 42. To mluví samo za sebe.

Jak si vysvětlujete, že jsou na letošek stanoveny dva rozdílné termíny dne daňové svobody, které dělí takřka měsíc?
Oba jsou v pořádku, liší se prostě jejich metodika. Naše vláda se již stihla pochubit, že je Den daňové svobody dříve, než bylo u nás obvyklé. Jenže to funguje jen na papíře. Samotní autoři „optimističtějšího“ výpočtu říkají, že jde o souhrn několika faktorů, které nereagují na politiku vlády, ale dějí se spíše jí navzdory: daně se nesnížily, zaměstnanci platí stejně, živnostníci dokonce více. Příjmy státní pokladny díky celosvětovému ekonomickému boomu rostou a vláda není schopna investovat – takže důvod k optimismu není, nic se nelepší... A trend se může rychle otočit.

A jak to vidí Svobodní?
Jediná cesta je následující – snížit a zjednodušit daně, zrušit zbytečnou byrokracii a omezit roli státu, revidovat dotační systém. Tím zůstane lidem více v peněženkách, aniž by to mělo negativní vliv na kvalitu veřejných služeb. Když se opět vrátím k oněm pomyslným datumům, pak Den daňové svobody bychom měli ve fungujícím státě slavit na samém začátku dubna...

Jurka zůstal pod trůnem. Věří, že příště už Pohár EHF vyhraje

MAGDEBURG Zatímco jeho spoluhráči v šatně rozdýchávali porážku ve finále Poháru EHF, český házenkář Miroslav Jurka prožíval zklamání na dopingové kontrole.

„Druhé místo je úspěch, ale jeli jsme sem vyhrát,“ pronesl zuberský odchovanec ve službách francouzského Saint-Raphaëlu.

Bezprostředně po nedělní prohře 25:28 od berlínských lišek se v něm mísily pocity. Klub z Azurového pobřeží vylepšil o dvě místa loňské vystoupení z Final 4 Poháru EHF, jenže zůstal těsně pod trůnem.

„Rozhodovaly maličkosti. Dali jsme málo branek z dálky. V závěru jsme snížili na rozdíl gólu, ale pak jsme šli do oslabení a Berlín nás potrestal,“ líčí Jurka dramatický konec finále.

Liškám, se kterými se střetl za poslední dvě sezony v Poháru EHF už šestkrát, tak nevrátil loňskou porážku ze zápasu o třetí místo.

„Přítom vítězstvím v Berlíně jsme se letos nastartovali,“ zmínil výhru ze skupiny. „Do Final 4 jsme prošli suverénněji než loni. Získali jsme zkušenosti, zase jsme se posunuli. Snad to vyjde příště.“

„Do Final 4 jsme prošli suverénněji než loni. Snad to vyjde příště.“

Miroslav Jurka, český házenkář

V Magdeburgu, který víkendový turnaj hostil, měli Jurka a spol. ve finále domácí prostředí, přestože pořádkový tým v semifinále udolali 28:27.

„Věděli jsme to. Říkal mi to i brankář Berlína Petr Štochl. Berlín není v Magdeburgu oblíbený. Atmosféra byla neskutečná. Lepší než loni v Göppingenu. Možná to bylo tím, že hala byla větší,“ podotkl Jurka; finále sledovalo 6 209 diváků.

I když ho Saint-Raphaël nezvládl, potvrdil vzestup francouzské klubové házené. Do Final 4 prestižnější

Ligy mistrů se probojovaly hned tři týmy ze země aktuálních mistrů světa – Montpellier, PSG a Nantes.

„Vypovídá to o síle francouzské ligy. Ale jestli je kvalitnější než německá bundesliga, to bych si netroufal tvrdit. Jsou asi rovnocenné,“ míní pravý křídelník.

V té době čeká Saint-Raphaël ďábelky těžký finiš. Už dnes se doma střetne s Montpellier, které se může v případě vítězství dostat do čela tabulky. V posledním kole se pak utká v derby venku s Aix v přímém souboji o páté místo, které jako poslední zaručuje účast v Poháru EHF.

„Budeme muset vyhrát. Jako každý rok je cíl jasný – evropské poháry,“ přiblížil Jurka.

Ani pak si neodpočine. S českou reprezentací se bude chystat na červnové play off o mistrovství světa proti Rusku.

„Síly ubývají, ale dám do toho všechno,“ slibuje Jurka.

A po zaslouženém volnu ho čeká důležité rozhodnutí. Od klubu dostal nabídku na novou smlouvu, stávající mu vyprší za rok.

„Zatím to nechávám otevřené,“ dodal rodák ze Zubří. – **Petr Fojtík**